

Släkten Stenhammars krönika

N:r 16

Utgiven av "Släkten Stenhammars Förening"

Redaktör fru K. Stenhammar-Nordlander,
Katarina V. kyrkog. 6, Stockholm

De i nummer 15 återgivna utdragen ur doktor Christian Stenhammars brev från riksdagen år 1834 ha tydligen uppskattats. Därför vågar jag något litet fortsätta på samma stråt.

Den 4 Mars 1834.

----- I mer än 14 dagars tid har min brefskrifning måst inskränkas ----- Riksdagsarbetet har med ifver fortgått; göromålen hafva varit trägna. Hvarje dag af arbetsveckan har jag antingen varit i Utskott från kl. 9 till kl. half 3 eller ock i Ståndets plenum från kl. 10 till half tre. I Utskottet ha vi genomarbetat och discuterat Riksens Ständers Revisorers anmärkningar öfver Statsverkets räkenskaper från 1827 till 1830. Om Ni kunde göra Er begrepp om hvad en Riks-Hufvudbok vill säga, då vore det något bevändt med Eder. Men Ni har nog - åtminstone de flesta af Er - i den vägen ringa förstånd - och jag bör förlåta det; ty stort mera än Ni vet jag icke om saken, oaktadt jag nu mer än en månads tid varit Stats-Utskottets ledamot. Om vi derföre tills vidare hålla oss bara vid bokens yta, så vill jag anmärka, att hon är ungefär så lång och bred som divans-bordet i vårt förmak hemma, och minst $3/4$ aln tjock. En sådan kanaljebok finnes det för hvarje år ---

----- Allt detta skall nu Statsutskottets inkomst-afdelning genomgå och pröfva. ----- Detta kallas Revisions-betänkandet, som först skall genomgå utskottets plenum och sedan skickas till hvar stånd. Der disputeras sedan vidt och bredt om runstyckena ----- Det kan dock gå piano efter hand, sedan vi afgjort Inkomstbetänkandet. Detta betyder: En uppgift på det förmodliga belopp hvar till alla Statens Ordinarie och Extra-Ordinarie Inkomster kunna beräknas. -----

Emellertid ha vi arbetat flitigt, och jag börjar komma litet inn i affärerna. ----- Baron Silfverskjöld, major vid Artilleriet, ordförande i vår afdelning af Utskottet, är en ganska treblig och hygglig man. Efter hand komma vi väl öfverens. I allmänhet märka allt småningom hederligt folk, om man är rättskaffens och utan flärd - och göra en rättvisa derför.

Det är mycket nyttiga discusser - ingen bit bättre, än på en vanlig sockenstämma, och i själfva verket kan man föreställa sig ett Ståndsplenum, just såsom en sockenstämma, der medlemmarna till största delen är bönder - med peruker - och en och annan kakse då och då ställer sig i spetsen. ----- Jag såg Hedrén och Wingård talas vid under utgåendet, och, om jag ej misstog mig, talade Hedrén om att "man kunde få igen sina piskslängar ibland". Det är någon jalousie mellan

de båda herrarna - kanske prospecten till Erkebiskopsstolen väcker den. Det är hjertans hugneligt att sitta och höra på sådant, då man känner i sitt hjerta, att man har alls intet att hvarken frukta eller begära. Må de kämpa, de arma, som fika efter välde eller människo-
pris, vare sig de högas eller packets!

Vårt aftoncalas för att stifta brödraskap har jag väl skrivit om? Det var rätt tråkigt - ett slags studentlag omkring bålen, hvar-
vid några vanliga qvickheter förekommo. Erkebiskopen är dock mera
skapad att föra ordet i sådant lag än i Ståndet. Visor sjöngos -----.

Lördagen den 15 Februarii tillbragte jag hos Sondén^{x)} rätt ange-
nämt i sällskap med några Prest-Riksdagsmän: Alquist från Öland, Gre-
nander och Bjursten^{xx)} och Afzelius^{xxx)} från Västergötland. Vi språ-
kade om hvarjehanda presterliga saker - befordringslagarna, förslag
till våra löners reglering m.m. Söndagen den 16 var jag hos Profes-
sor Wahlberg, der flera naturforskare voro, bland dem den svängaren
Agardh.⁺ Han har gifvit ut en bok, hvaruti han recommenderar att sät-
ta sig i skuld, på det man skall få desto större credit. Ju mer man
lånar, desto rikare blir man, påstår han. Det går ut på, att man
skall göra en Magasins-inrättning för att till onda år förvara de go-
das öfverflöd och derigenom rädda landthushållaren från undergång, som
annars blir oundviklig om brännvinstillverkningen inskränkes. Ett me-
morial, som Ni väl få se i Aftonbladet, har han ingifvit. --- ett
mischmasch af halvesanna satser ----- . Samma dag var jag hos v. Hart-
mansdorff och språkade i allvarsamma riksdagsärenden.

Lördagen den 22 var jag hos Lindblads och Söndagen den 23 till
middag hos biskop Franzén. Ett par gånger har den beskedlige C-t
varit hos mig och samspråkat. Bland annat roligt, som han berättat
mig, är att den omtalade fransyska Theater-piesen, "Sängkamraten",
deruti vår Konung begabbas så skamligt, har ungefär följande anlägg-
ning. Hans fordne sängkamrat (en soldat) kommer till Stockholm, och
besöker konungen, som tar väl emot honom och förer honom på en krog.
Der supa de och samtala. Sängkamraten frågar honom hvad han uträttat
t.ex. om Tryckfriheten och hvarjehanda regeringsåtgärder - och förmår
Konungen att på stället skriva en mängd mycket liberala förordningar.
De supa, till dess de falla omkull och somna. När Konungen vaknar,
ser han sig om med förskräckelse, får se papperen, kommer då ihåg,
hvad han i fylleriet gjort och rifver sönder de liberala förordning-
arna, under det han utropar: "Herre Gud! Hvad skulle Ryssen säga, om
han finge veta detta" - hvarpå han smyger sig sin väg.

Kan man undra, att Konungen blifvit högst förbittrad, då sådant
fått uppföras på Theatrarna i Paris? -

En förmiddag, den 27:de, var jag hos Professor Berzelius⁺⁺⁾

x)	xx)	xxx)
Sondén, P.A.	Bjursten, A.H.	Afzelius A.A.
präst, litteraturhist.	rektor 25-66	Skald, präst

+) Agardh C.A.	++) Berzelius, J.J.
biskop	läkare, prof. Karolinska

och blef af honom mycket vänligt mottagen. Han bjöd mig till sina Måndagsafton-Soiréer, då alla naturvetenskapsmän hos honom samlas. Der hoppas jag få en förfriskningsstund en gång hvarje vicka. -

Emellertid skall jag nu genast ut - först söka Hartmansdorff^{x)} för att få handlingar rörande Presträttighetsconventioner, hvilka jag igår lofvade inlemna i Ståndet, för att knäppa efter Kammar-Collegium något litet, och sedan till Plenum. Till middag är jag sedan bjuden till Lifmedicus af Pontin, som bor längst upp i Norr. -

Den 5 Junius.

På en annan middag var jag den 15 Maj. Det var hos Öfverste Leiutnant Ekenstam, och det var i mindre sällskap vida treffligare. Jag gjorde der bekantskap med General Lefrén, som är något entusiast, men en ypperligt god och lefvande menniska, samt hade med honom ett intressant samtal. Det samtalet gick hufvudsakligen ut på anstalterna för landets försvar - och Regeringens farhåga att begära af Ständerna det dertill behöfliga. Jag talade mycket uppriktigt t.o.m. om Regeringens visade förtroende för Ryska Regenten, och vi tycktes vara å omse sidor ganska nöjda med varandra. Jag nämner detta, emedan de åsikter, som jag der kom att till Lefrén uttala, och sedan af mig upprepades vid ett aftonsamkväm hos Hartmansdorff, sannolikt föranledde den audiens hos H.K.H. Kronprinsen^{xx)}, som jag här ofvan omnämnde. Detta är ock det utan fråga märkligaste som på sista tiderna händt mig, hvarföre jag ock anser mig böra här beskrifva denna audien- sen med dess föranledning och förlopp.

Det var pingstafton den 17 Maj, som jag var hos Hartmansdorff. Under hvarjehanda samtal, som äfven hvälfde sig omkring Regeringens bekymmer öfver de knappa anslag, hvilka Stats-Utskottet i det då tryckta men ej ventilerade, Utgiftsbetänkandet hade gjort för landets försvarsanstalter, yttrade jag min ärliga öfvertygelse, att anslagen verkligen, särdeles hvad beväringssmanskaps öfning angår, äro för knappa ----- . Det är också min innerliga öfvertygelse, att om vi ej skola blifva Ryssar, så måste vi öfva oss i vapen mannggrant och rusta oss till sjelfförsvar i massa. Hartmansdorff önskade då, att H.K.H. Kronprinsen måtte få veta, att inom Stats-Utskottet finnes de, som hysa sådana tänkesätt. Jag sade, att jag vid Riksdagens början gerna velat uppvakta prinsen för att tacka honom, som så verksamt bidrog till min sista befordran, men tvekat göra det, då han varit så sysselsatt. Följden af samtalet blef, att jag följande Onsdag fick skriftlig anmaning från Hartmansdorff, att nästa Fredag --- infinna mig hos Prinsen, som ville tala med mig. Det skedde, och jag kan säga, att den stunden - eller rättare timman - som jag tillbragte sittande bredvid honom och lyssnande på hans moderata, vänliga, frisinnade ord, alltid skall vara mig ett kärt minne. Mest talade Kronprinsen om militära saker - om vårt förhållande till Ryska Kejsaren - om vårt behof af ett organiserat nationalförsvar - om det oförtjenta miss-

x) v. Hartmansdorff
statssekr.

xx) Oscar I

troende tidningarna söka väcka till Regeringens politik och det yttre vänskapsbandet med Ryssland, som ju - sade han - borde anses som en lycka, då vi icke äro rustade och försedda med vapenförråder. Att Han icke tror på vänskapen, sade han tydligt nog. Hans ord voro bland annat: "Vi som haft olyckan eller lyckan att bestämmas till nationernas styresmän, bero dock av nationernas vilja". Tydligt antydde han derigenom, att Ryska Kejsaren måste anfalla oss när Ryska magnaterna så vilja. Jag hade börjat med att tacka honom för hans deltagande, då jag var honom alldeles okänd, och sagt att jag deraf hade en daglig erinran om min pligt att välsigna honom inom mitt husliga lif och i kretsen af de mina. Han svarade mig mycket nådigt: "Ja, jag erinrar mig det nu, och tackar för att du kom i håg det, det gläder mig att jag kunnat göra en liten tjänst åt en förtjent mann".

I början var jag förlägen - men blef så småningom djerfvare, och vågade fråga hvarjehanda dristiga spörsmål nog, dem han småleende besvarade ganska vänligt. Samtalet leddes sedan på brännvin, folkundervisning o.s.v. Jag förstod ganska väl af hans tal, att han ansåg mig för vida argare oppositionsmann, än jag är. Men jag tackar Gud, att jag hvarken ingick i någon förklaring öfver min politiska tro, eller nämnde någon person, ehuru jag gerna velat säga honom, att Wingård^{x)} och andra, som spela rolen af Regeringens ifriga vänner, i sjelfva verket skämma bort saken. Men, Gud vare lof, den inre känslan höll min tunga i band. Det förra skulle lätt synts honom såsom ett bemödande att ställa mig inn- det senare, ehuru väl menadt, hade lätt kunnat förekomma honom som en elak insinuation.

Sedan jag stigit upp, kommo vi väl 1/4 timma att stå på golfvet, och hans vänliga ord gjorde mig så upprymd, hans ädla och frisinnade väsen rörde mig så innerligen, att jag ovillkorligen måste kyssa den hand, som så hårdt och hjertligt tryckte min. Hans sista ord: "det fägnar mig att finna oss hafva gemensamma tänkesätt i de viktigaste mål, och skulle då några skiljaktigheter finnas, så kunna de väl undanröddjas också", sagda med den allra hjertligaste ton, hade nära nog bragt mig att ännu en gång stanna. Men, Gud vare lof, jag afhöll mig från hvarje omständlig utgjutelse och gick lika fri, som jag kom, utan band af någon gifven förbindelse att handla efter annan lag, än min öfvertygelse. Hans älskvärda, öppna, af ädel värma för allt godt lefvande väsende imponerar nog för att känna sig honom tillgifven - och mitt enkla väsende tycktes ej misshaga honom. Det är väl möjligt, att han tyckte mig för litet komma honom till möte; men det blifver dervid. På en slipprig väg måste man gå med varsamma steg.

Min ställning och mina tänkesätt såsom Riksdagsman skola emellertid ingen afbräck lida deraf, att jag känner H.K. Höghet och är af honom känd. Han är för ädel att vilja imponera på människors rena öfvertygelse, och min moderata motståndande tänker jag icke heller afsäga mig. - Också har jag icke för någon af de liktänkande dolt, att jag varit hos Prinsen - det skall på mitt handlingssätt icke falla någon tvetydighet. Valet till Opinionsnämnden, hvarom jag här ofvan nämnde, visar ock, att jag icke därför mistat deras förtroende. Ärligt och öppet väsen, de vara ändå längst, och med ärlig moderation vinner man allas aktning.

x) Wingård, Carl, Fr.
Ärkebiskop

D. 25 Juni 1834.

Emellertid går dag efter dag och vicka efter vicka bort, utan att man rätt märker det. ----- Vad har under dessa juniveckorna uträttats? Vad märkvärdigt kan vara att omtala från Riksdagens plena och Stånd och i Utskott? Just intet! - - - Mer och mer framträda vådliga och vidt utseende planer att taga lån hos utlänningen - det uppgifves till och med att en sådan skall komma från Konungen själf. Åtminstone uppgifves, att papper, innehållande en sådan plan att bil-da statslån på 10 millioner vara från Konungen direkt utgångna. Vi få den värsta striden derom ju mera riksdagen lider mot sitt slut. Ty alla de högre svängarnes planer gå bara ut på att skuldsätta landet, och bringa i omlopp en mängd papper för att öka lux och vingleri. Af tidningarne få Ni se, att jag var en af dem, som i min enfald uppträdde i denna förpostfäktning mot Heurlin, Agardh m.fl. ----- Segrar jag, så sker det genom skäl, och icke med dialektisk konst.

Vidare förekom den dagen frågan om Silfverkorset. Nu vändes frågan så, att kragen skulle behållas vid alla embetsförrättningar, men Ståndet begära hos Konungen att få anlägga ett silfverkors dessutom. Denna discusion fån I ej se af Tidningarne, ty Åhörarna blefvo bortvisade. Flera talade för, färre emot - jag bland de senare. Jag sade bland annat, att nu, då korset skulle tillkomma utom kragen, måste allmänheten desto vissare dömma, att Stånden fikade en yttre dekoration. Och i denna mening kunde jag så mycket mindre bifalla det, som jag snarare önskade, att aldrig någon präst på bröstet bure dylika prålande prydnader och smycken. Biskoparna och de decorerade fingo taga det till godo. Vidare sade jag: man yrkar, att bära korset såsom ett betydelsefullt tecken. Men en symbol är desto betydelsefullare, ju mera den liknar det betecknade. Här kan man komma till en ännu närmare likhet, och det förundrar mig att man icke föreslagit i stället för silfverkorset ett kors af trä. Då skulle jag varit mera benägen att gifva bifall. Själfva idén är dock falsk. Korset kan icke blifva ett urskiljande ståndstecken, då det ju icke är blott prestens utan hvarje Christens tecken, af hvad stånd han må vara.

Detta och mera sade jag. Dertill svarade ingen. Men vid vote-ringen gick saken igenom med 7 rösters pluralitet. Den löjliga petitionen skall således ske hos Konungen - ståndet till skam och spe. Men jag rår icke därför - har reserverat mig mot beslutet - förmår icke mer. Underligt nog, att många kloka menniskor äro för tokeriet - t.ex. Hallström och Laurenius. De skämdes dock att tala för det-samma, och deras hufvudskäl är, att kragen - så lätt spilles ned och är så svår att få tvättad...

De förnämsta lustbarheterna, som jag från denna midsommartiden har att omtala, äro dock de, som föranleddes af vår, Söndagen den 15 juni infallande, 25:te promotionsdag, den vi, här nuvarande promoti-onskamrater ----- beslutat med hvarandra fira, såsom och skedde vid Djurgårdsbrunn. Vi voro der 12 magistrar från 1809 och den 13:de var Per Persson Svedelius, en hedersman, som var Notarius i Filosof. Fakulteten då och underskrifvit våra Candidat-protocoller. Vårt lag var förtroligt och vänligt, och verkligt muntert utan skoj. Vi pryd-

de oss på bröstet med en liten lagerkrans -----, erinrade oss alla våra promotionskamrater, bland vilka mer än en tredjedel äro döda, drucko skålar för "Kungen och hans hus, Fäderneslandet och dess lagbundna frihet, för Upsala Akademi ----- våra Gummor och barn (Gud bevare och välsigne dem) -----

- x -

År 1958 blev för Kerstin S:r ett ovanligt år. Jag for hemifrån i fru Agnes Hällströms^{x)} bil och sällskap redan förste Maj och var framme i Paris 4/5. Blev stannande utrikes - dels i Paris, dels i Spanien hela 5 månader. Många glada små släktträffar gick mig därigenom förbi. Men några hann jag dock få uppleva.

Först ville jag berätta litet från Erik Thörnings 50-årsdag, som firades 9/2. Han hade noga planerat firningssättet, som måste avvägas efter hans tillfälliga lnskada. Vi, hans gäster var syskonen, svågern och svägerskan och två vänner sen ungdomen med fruar och ett par släktingar därtill jämte hans moster Kerstin. Vårdens systrar hade nysydda klänningar, rosor överlämnades samtidigt med presenterna, jag prästkragar och cyklamen. Erik var en artig värd. Vi samlades i hans våning. Han bjöd på drink och kex. Tackade rörd för presenterna.

Vi fick samtliga fara i bilar till Grand Hotel Royal. Snön lyste vackert på gatorna och på träden och det var alldeles stilla - verklig högtidsstämning. Ett förtjusande vackert smyckat runt bord. Ett bra ungerskt kapell spelade. Ej mycket folk. Trevlig stämning och inga döda minuter. Stiliga telegram. Härlig mat och dryck. Kappellet tystnade diskret, när vi höll tal, det var trevliga tal. Vi kände ju varann alla. Stämningen var solig och en smula högstämd. Maj höll tal: Hon kom med små minnesbilder från barndom och ungdom. Jag framförde allas tack för maten, alluderade på vårdens morfars fars middagar vid hovet åren 1834-1841. Han blev betagen i kronprinsparet - sedermera Oskar I och den strålande, vackra drottning Josephine, som Eriks morfars far fick kyssa på fingerspetsarna.

Jag försäkrade vårdens att min farfar, som jag vet en hel del om, absolut skulle gillat Eriks lilla middag. Och det måste glädja vårdens, ty Christian Stenhammar var kunnig i de kulinariska finesserna. Detta tal roade tydligen.

Bland övriga gäster å Royal denna kväll fanns min styvson docent Eric Nordlander med hustru och döttrar. Han kom fram till vårt bord och gratulerade Erik och hälsade på alla andra gästerna. --- Vi hade haft mycket trevligt.

- x -

^{x)} Från Sollentuna. En konstnärinna Dervinger sammanförde oss.

Utdrag ur ett brev 1958 från Anna Lisper:

Sala 30/6.

Kära Kerstin:

----- Vi var på bröllop förra veckan, Erik och jag och bodde på hotell. Pojkarna ^{x)} var hos min svägerska Lisbeth. Vackert väder både under resan till Stockholm och återresan. På Skansen mycket vackert. Morbror Johannes vigde Madeleine. Hon var förtjusande i kort slöja som en liten prinsessa. 3 par tärnor och marskalkar. --- Från kyrkan åkte vi i abonnerad buss till officersmässen. Mycket stor och stilig lokal. --- Moster Naemi och morbror Andreas, Erik Thörning var de närmaste från vår släkt. Många officerare, grevinnan Maria Bernadotte och andra Freds vänner. Blombergarna kom man inte mycket i kontakt med. --- De är visst entusiastiska segelmänniskor. Morbror Johannes talade mycket vackert som vanligt. Han talade om sig själv som åldring som ser på ett mycket, mycket ungt par med ängslan för hur det skall gå för dem i denna mycket oroliga tid. De unga är inte oroliga, men vi som inte ha långt kvar, vi känner ängslan. Han önskade dem framför allt trygghet i hemmet, i livet, i samlevnaden. --- Så var det förstas marskalks- och tärntal och till sist tackade morbror Andreas ⁺ för maten. Han talade mycket vackra ord om mamma Salome, eftersom Madeleine heter efter henne. Efteråt dansades, intogs förfriskningar och till sist buljong med pastej. - Mycket fint och lyckat på allt sätt.

Nu kan jag inte komma ihåg mer att berätta om. - Vi sjöng Kerstin:s bordvisa också, och den applåderades.

(Vigseln ägde rum i Seglora kyrka, där Madeleine och hennes bror Lars, major Fred och hans maka Marianne Stenhammars båda barn, är döpta av morbror Johannes Lindblom, deras fars morbror).

- x -

I tankarna var jag också med min syster Anna Krantz, då hon den 11/9 1958 firade de 85 åren. Mina små gåvor nådde henne på rätt dag - liksom välönskningsarna. Redan den 12/9 satt hon vid Birgittas skrivbord i Tomtebodan och skrev tackbrev jämte beskrivning på festen hos Birgitta den 11/9 1958.

Döttrarna hade dukat långbord ute i hallen. Där strålade 85 ljus i hemmaformade små stakar över det dignande kaffebordet och över de 13 barnbarnens glädjeyttringar - och alla blommorna. Döttrar och sonhustrur hade bakat brödet. Där hördes glada visor, där blev också psalmsång. Jag visste precis vilken psalm som sjöngs. - Jag sjöng med - fast så långt borta från mina närmaste. Dessa ha ock troget och rart skrivit till mig. Brev fick jag mest var dag. Maj var uttröttlig och gick dock mycket ofta till min 92 åriga kusin Elsa å Stockholms sjukhem.

När jag åter var hemma i Stockholm, hade Elsas bok kommit ut. En dam från Gebers förlag hade kommit med åtta exemplar och rosenbukett till gamla författarinnan, som blev oändligt glad, - men genast undrade: Vad ska jag göra nu?

^{x)} Anna och Erik Lipers pojkar
Christian och Jonas är skolgossar

⁺ professor Andreas Lindblom

Svaret blev: Skriva en ny bok. ---

Det är vad min kusin Elsa gör nu. Det blir en bok om Elfrida Andrée, Elsas förtjusande moster, kantor i Storkyrkan Göteborg, kompositör - underbart fin människa. - Elsa har medhjälpare. Hon har redan glädje av det nya arbetet. Den färdiga boken heter "Brev" och därunder Fredrika Stenhammar - eller ock Elsa Stenhammar författarenamn - eller kanske tvärtom. Jag har ej köpt den än. Gebers förlag och 18 kr. priset, har det sagts mig. Jag tror och hoppas att kritik kommer och blir god.

- x -

Den 30/10 var syster Anna tillfälligt i Stockholm. Hennes måg Erik Roswall fyllde då de 50 och hade skrivit och bett sin svärmor att komma upp och vara med om hans fest, som ägde rum å Sture-Jarl vid Birger Jarlsgatan. Det var en strålande, glad fest med erkännande ord i tal och sång och lustiga tal med kvickheter i så väl bunden som obunden form, som föranledde munterhet och glada skratt.

Syster Anna talade utmärkt. Hon hördes bra och hade vackra tankar att ge uttryck åt, när hon vände sig till avhållne mågen. - Erik Roswall:s bröder talade inte så kort som Anna Krantz. Men de hade ju mycket att ge uttryck åt, som känt Erik sen gemensam barn-domstid, som upplevat ett gott hems alla solglimtar, där föräldrarna haft förmåga att ge ädla impulser, sådant som blir till bärkraft också för kommande släkt. Faderns bok "Trasmattan" har Erik ofta föreläst ur. Där ryms många impulser till praktisk kristendom. Nog märker man att det funnits jordmån för sådant hos sönerna.

Gustaf Krantz höll ett långt, bra tal, ofta avbrutet av munterhet. Jag hörde det ej bra, - inte heller Krantzarnas sång och musik vid pianot. Glädjen och munterheten nådde högt i tak. - Eriks tacktal var delvis inspirerat av vad bröderna sagt - och vackert.

Senare blev det dans, och då försvann syster Anna och jag och medförde ett oförgätligt minne av en vänsäll värd och värdinna och glada gäster.

- x -

På återväg från en 50-årsfest i Häradshammar gästade jag hos Edla och Åke Stenhammar i Stora Södd och fick se deras trevliga hem i höstsolens sken - och råka deras två yngsta flickor. Åkrarna hade vackra färger och utsikten från den högt belägna gården var tilltalande. Jag hörde där att Elisabeth Stenhammar flugit över till Amerika och hälsade på Birgitta.

I brev från Arne Stenhammar 10/11 berättar han att Elisabeth inte väntas hem förrän närmare jul, och att Elisabeth och Birgitta bila omkring lite varstans i U.S.A. Han får täta och entusiastiska rapporter om allt Elisabeth får se och vara med om. Men trots allt tycker hon dock att gamla Sverige är bäst. Arne berättar att Bettan är hemma och gläder honom och Jan med sin därvaro. Också en annan ung dam (kanske Jans blivande partner) gör dagarna ljusa i det vackra Stjärnvik. Bettan tänker komplettera till realstudent i fysik och kemi i Norrköping och kommer därför att stanna hemma resten av terminen.

- x -

Kerstin Roswall, född Krantz, har meddelat om hennes fader kyrkoherde Adolf Krantz' efterkommande:

Gustaf Krantz har plats i Kisa realskola. Hans son Vimar exerceerar nu, har antagits till studier i Tekniska Högskolan. Gustafs dotter Annhild går i andra ringen - latin - i Stockholm.

Gunnar Krantz' dotter Gunhild tar studenten i vår, har redan skrivit två studentskrivningar med stora A. Fått resestipendium. Hon har språksinne. Gunnars dotter Margareta går i andra ringen. Sonen Bengt Olof går i läroverk. Intresserad av lantbruk.

Erik och Kerstin Roswalls son Anders är antagen elev vid Farmaceutiska Institutet och har redan arbete å apotek. Han tog studenten i våras. Olle Roswall hoppas bli student om tre år. - Karin Roswall studerar i läroverk och för pianist Lars Sällergren. Ingrid är en pigg och söt tre och etthälvt-åring.

Carl Evert Krantz' barn: Bo, Tor, Ingela och Anna gå i realskolan.

Alla dessa barn och ungdomar är mycket musikaliska.

Fred Stenhammars son Lars tog studenten i våras. Lär ämna bli läkare. Han är musikalisk. Spelar fiol.

Åke Stenhammars tre flickor är mycket väl begåvade både för läsning och för musik. Kristina har nyligen konfirmerats liksom Ingela Krantz och Karin Roswall. Sonja tar troligen studenten om tre år. Hon är en duktig sångerska, nyligen blev hon utvald till sångarfärd till Finland.

Sverker Lönnbergs dotter Katarina tog studenten i våras och är nu förlovad. Margareta tar troligen studenten snart.

Göran Odhnoff visar ingeniörsanlag. Han gick och läste i somras i Skåne.

Erik och Anna Lipers två pojkar är duktiga i skolan och musikaliska.

- x -

Ändringar i "Förteckning över släkten Stenhammars förening".

Stenhammar, Anna, f. Flygare, skådespelerska, f. 1880 25/11 änka
efter arkitekten Ernst Stenhammar,
Sveavägen 110, tel. 34 53 59.

Stenhammar, Helga, död 1957 i juli.

Stenhammar, Elsa, musikdirigent och författare, f. 1866 23/5
Drottningholmsvägen 35-37, tel. 54 45 70

Stenhammar, Ulf, arkitekt, f. 1914 8/6
Grev Turegatan 3, tel. 67 34 50, 67 34 51
Nordenskiöldsgatan 80, tel. 60 80 99, Stockholm

Stenhammar, Claes-Göran, musikdirektör, kantor i Storkyrkan Stockholm
f. 1897 26/9, g. m. Ingalill Stenhammar f. 1912 7/2.
Styrelseledamot 1946

Dotter Cecilia f. 1930 13/7.

Odengatan 100, tel. Stockholm Va 34 32 04

Stenhammar Görel, f. 1933, g. 1956 m. Carl J.L. Lothigius
Bosatta i Californien

Stenhammar, Fred, major, f. 1907 22/9, g. m. Marianne Brändström
f. 1913 26/5.

Styrelseledamot 1946. Barn:

Madeleine f. 1937 16/5, g. 1958 m. teknolog Clas Blomberg,
Stockholm.

Stenhammar, Olga, fru, bor i Nyköping.

Stenhammar, Jan, förvaltare å Stjärnvik, f. 1930 18/9,
Finspång.

Douglas Hamilton, Birgitta, född Stenhammar, fil.kand., f. 1934 30/1
g. 1955 m. mr. Gordon Douglas Hamilton fr. New York, f. 1932
Deras adr.: Terrace Drive Shavertown Penna.

Stenhammar, Elisabeth, f. 1937 28/4, fil. stud., studerar i Lund

Stenhammar-Ericsson, Karin, f. Stenhammar, g.m. tjänsteman Gustaf
Ericsson, advokat. Hon innehar Karin Stenhammars advokat-
byrå, Stockholm.

Stenhammar, Per

Son Lille Bror, f. 1949 30/8

Adr. Orsa

Stenhammar, Hillevi, utgår

Stenhammar, Åke, lantmästare, f. 1913 17/3, g. m. Edla Olsson,
f. 1917 22/12. Barn:

Sonja, f. 1941 10/6

Kristina, f. 1944 3/6

Eva, f. 1949 13/10

Adr.: Stora Södd, Norrköping

Asklund, Kerstin, f. 1933 30/12 (dotter till Leif o Gunvor)

Krantz, Gustaf

adr.: Viåker Västerhaninge, tel. 250 och Adolfsberg Kisa

Krantz, Carl-Evert, förste byråsekreterare,

adr.: Johannesgatan 20, tel. 20 58 22 i Stockholm

Krantz, Margareta

adr.: Drejargatan 7, Stockholm

Lisper, Anna
adr.: Collingatan 38

Lönnberg, Sverker
adr.: Orsavägen 42, Bromma

Lönnberg, Sigvard, f. 1922 10/7, advokat, Stockholm,
hustru Gunnel Bergqvist,
adr.: Regeringsgatan 99, tel. 21 78 90

Odhnoff, Gun, f. Thörning, f. 1910 12/12
adr.: Banergatan 81

Roswall, Kerstin, g. m. förste revisorn i Riksgäldskontoret
Erik Roswall

Thörning, Maj, handarb.-skolkökslärarinna, f. 1906 10/11
adr.: S:t Eriksgatan 116 4 tr., tel. 33 09 32

Thörning, Karin, död 1955

Thörning, Carl-Gustaf, utgår

- x -

Till samtliga medlemmar i släkten Stenhammars förening
Önskan om god jul och glädjerikt 1959.

Släktskrivaren.